

Efesoksen Seurakuntajakson Pasuuna ja Kulho (1)

Shalom,

^ Pasuunoiden ja kulhojen kanssa keskitetään lukuihin 8, 9, 11, 15 ja 16.

Lisää historiaa ja tulevaisuutta löytyy Jumalan pasuunoiden ja kulhojen ennustuksista.

^ Tässä uudessa sarjassa käsittelen aiheet lähinnä paikallisseurakuntien ja niiden uskovien näkökulmasta. Se poikkeaa veli Branhamin linjasta, kun v. 1963 Pyhä Henki johti hänet puhumaan sineteistä koko kristikunnan näkökulmasta katsottuna.

Sinettien selityksen alla mainitsin ja käsittelin molemmat lähestymistavat {erityisesti 6h, 6i, 6l ja 6m§6(8)10}.

Rukous palvelijoilta, jotka valmistautuvat Herransa tulolle (vrt. Lk. 12:47), Bert

1s: Ensimmäisessä seurakuntajaksossa uskovien ensimmäinen rakkaus Jumalaa kohtaan hiipui pois.

Se oli ollut Jumalan päämoite Efesoksen seurakuntajakson uskoville (Ilm. 2:4).

1S: Hänen aikanaan apostoli Johannes oli opettanut, että rakkautemme Jumalaa kohtaan näkyy siinä, kuinka paljon rakastamme veljiämme/sisariamme (1Joh. 4:20-21).

Pitäisi olla valmius kuolemaan toisten puolesta, kuten Herra Jeesus oli ollut meille esimerkki. Se on Jumalan Rakkaus. Toisaalta uskovien keskuudessa pääongelmana oli ollut antikristillinen henki osassa uskovista ensimmäisen sinetin mukaan. Samasta ongelmasta muun muassa Johannes oli puhunut (6h/6l§6(8)10, 1Joh. 2:18-19).

⌘

2s,1P1K: Vuonna 53 Efesoksen seurakuntajakson herätys oli syntynyt ja vuonna 170 Pyhä Henki yhtyi seuraavaan Smyrnan seurakuntajakson herätykseen (6i§6(8)10, 1-7s).

Eri seurakunnissa herätykset olivat sammumassa eri ajoissa. Jolloinkin 170 jälkeen viimeinen sammui. Silloin taivaassa pasuunaan puhallettiin (ja kulho vuodatettiin), ja Efesoksen seurakunnan lampunjalka siirrettiin paikaltaan (1b§1-3/2b§45, Ilm. 2:5).

1P: Ensimmäisen taivaanankelin pasuunan symboli kuuluu seuraavasti, Ilm. 8:7, <Ja ensimmäinen puhalsi pasuunaan. Ja tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle. Ja kolmasosa maasta paloi, ja kolmasosa puista paloi, ja kaikki vihreä ruoho paloi.>

Maa on taas kerran Jumalan lupauksen maa (vrt. 3c§12, Ilm. 12:15-16).

✘ Se edusti Efesoksen ajanjakson seurakuntia. Puita ja vihreää ruohoa edustivat uskovia ja heidän hengellisiä ja fyysisiä lapsia. Jokainen uskova olisi kuin puu, Ps. 1:3, <Hän on kuin vesipurojen ääreen istutettu puu, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu, ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy.>

Pasuunan tuomio kohdistui niihin uskoviin, jotka eivät jatkaneet herätyshengessä, jotka eivät jatkaneet nälkäisenä ja janoisena Jumalan suuriin tekoihin.

✘ Jumalan tuomion perusteella Efesoksen ajanjakson seurakuntien uskovien kolmas osa ja kaikki heidän lapsensa kuolivat hengellisesti. Jatkamatta herätyskokouksia kukaan ei tullut enää uskoon ja Jumala salli kolmanneksen uskovista vetäytyä täysin.

Veri edustaa sekä Pelastusta että Jumalan Tuomiota ja kuolemaa (2Ms. 12:13).

✘ Kyseiset uskovat olivat alkaneet seurata Jeesusta Kristusta ja olivat potentiaalisesti olleet hengellisiä ihmisiä, joiden nimet olivat olleet Elämän Kirjakäärössä (Ilm. 13:8b).

Herätyksen vaelluspolulta eksyneinä kolmas osa heistä pyyhittiin pois Elämän Kirjakääröstä, (vrt. Lk. 10:20), vrt. Ilm. 3:5, <".... Joka voittaa, se näin puetaan valkoisiin vaatteisiin, enkä minä missään tapauksessa pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjakääröstä/kirjasta, ja minä tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliansä edessä.">

✘

1K: Saman maan päällä, siis saman kuolleen herätyksen seurakuntien sisällä, kuvattiin nimikristittyjen kohtalo. Pasuunan tuomion toimeenpanemisen yhteydessä vuodatettiin ensimmäinen kulho (8c§89₁156, Ilm. 8:5 ja 15:7-8), Ilm. 16:2, <Ja ensimmäinen {enkeli} lähti ja vuodatti kulhonsa maan päälle. Ja tuli pahoja ja tuskallisia paiseita niihin ihmisiin, joissa oli pedon merkki ja jotka palvoivat sen kuvaa.>

Nimikristityt eivät olleet tosiuskovia ollenkaan. Heidän nimet eivät koskaan olleet Elämän Kirjakäärössä. Ulkopuolelta katsottuna he olivat olleet kristittyjä. Mutta sisällä he eivät olleet tahtoneet muuttua hengellisiksi kristityiksi.

✘ Tällä kulholla Jumala avasi ympärillä olevien ihmisten silmät. Kaikkiällä havaittiin kyseisten kristittyjen päällä pahoja tuskallisia paiseita, epäpyhää käytöstä.

Tuohon aikaan peto oli Rooman keisarien valtio ja pedon kuva sen epäjumalien systeemi. Heille kumartamatta jättäminen olisi merkinnyt suuria ongelmia. Siihen he eivät olleet valmiita. Heillä ei ollut koskaan ollut sellaista rakkautta, että Herran Jeesuksen puolesta he olisivat olleet valmiita kuolemaan. Paljon helpompaa oli olla vaiti Jeesuksesta ja kritiikittä hyväksyä oman ajan 'kulttuuri'. Tämän seurauksena Saatana oli pystynyt merkitä hänen merkillään heidät, joiden nimet alusta asti eivät olleet olleet Elämän Kirjakäärössäkään. Heidän uskoon tuloa ei ollut säädetty ollenkaan (3b§12, Ap.t. 13:48).